

यौगिकः

‘योगलभ्यार्थमात्रस्य बोधकं नाम यौगिकम् ।
समाससङ्घिततत्त्वज्ञदन्तश्चेति तन्निधा ।’
यन्नाम खान्तत्रिविदशब्दानां योगलभ्यस्यै-
वाद्दशार्थस्यान्वयबोधं प्रतिहेतुस्तन्नाम तादृ-
ष्टार्थं यौगिकम् । योगरूपं तु लघासर्पादिपदं
योगेनावच्छिन्नस्य रूपार्थस्य बोधकं न तु
तस्मान्नस्य । तच्च यौगिकं त्रिविधं समास-
सङ्घिततत्त्वं ज्ञदन्तश्चेति । इदानीं समासः खघ-
टकशब्दानामाकाङ्क्षया लभ्यस्य धवसदिरा-
द्यर्थस्यान्वयबोधकतया यौगिक एव । सत्येष्टे-
रूपान्यत्वेन विशेषणीयं नातः लघासर्पादौ
वासुदेवादौ पञ्चजादौ च योगरूपेतिप्रसङ्गः ।
ब्राह्मणौ न्ययूः श्रुत्यादौ डोवादः स्त्रीत्व-
वाच्यत्वे तादृशं नाम यौगिकमेव अन्यथा न

“यौगिकेन क्रमप्राप्तं तद्विज्ञातं नाम लक्ष्ययति ।
‘यन्नाम तद्वितं यच्च यत्क्रमं सदादृष्टकम् ।
यद्वह्यं यमुक्रमं तच्च तद्विज्ञातं निगद्यते ॥’
यद्यपि नामोत्तरतद्वितत्वं तद्वितोत्तरनामत्वं
वा प्रत्येकं बहुशुद्धौ दाक्षेय्यादौ दाक्षिरियादौ
चायापकमेव तद्विज्ञातं नान्वि तथापि यादृशं
नाम यच्च तद्वितं यादृशाशुपूर्ववच्छ्रितं सदा-
दृशार्थस्यान्वयबोधे समर्थं तादृशाशुपूर्ववच्छ्रितं
तद्वह्यमपि तादृशार्थं तद्विज्ञातं नामैवाधेयः
पञ्चतिरामियादिकन्तु नामैव न प्रागेव तु
तद्विज्ञातं तस्यापि लक्ष्यत्वे यः शब्दस्तद्वितं
यच्चेति पठनीयं टावादेरपि तद्वितत्वोपगमा-
दजात्राक्षयोद्यादेर्नावांयच्च इति वदन्ति ।
लक्ष्दन् नाम लक्ष्ययति ।
‘यद्वात्वर्थान्वितस्वार्थबोधोक्तं लयादृशं भवेत् ।
तद्वातूत्तरगं तत् क्तु लक्ष्दन् नाम तादृशम् ॥’
यद्वात्वर्थान्वितस्वार्थान्वयबोधं प्रति यादृशाशु-
पूर्ववच्छ्रितस्य यत्कृतो निश्चयः कारणं तद्वा-
तूत्तरगं तत् लक्ष्देव तादृशाशुपूर्ववच्छ्रितं सत्
लक्ष्दन् नाम । यथा पाठकपाठ्यमानादि तद्वि
धात्वर्थेनान्वितस्य स्वरर्थकर्तादिः कर्म्मत्वादा-
नन्वयबोधं प्रति द्वितीयादांशे तादृशाशुपूर्व-
कत्वेन निश्चीयमानं हेतुः चेन्नेव ग्रामस्य
गन्तयमित्यादौ धात्वर्थे स्वार्थमिष्टघाघनत्वादिकं
बोधयदपि तथादिकं धात्वर्थविहविषयतानिरू-
पितस्वार्थविषयताकोबोधजनकत्वेन धात्वर्थान्वि-
तस्वार्थकमेव भावकृततामपि स्वरूपार्थकत्वं
यत्तुपादितमेव ॥” इति शब्दशक्तिप्रकाशिका ॥

यौतुकं

अस्य विशेषविवरणानु यौतुकशब्दे दृश्यम् ॥
यौतवं, स्त्री, परिमाणम् । इत्यमरः । २ । ६ । ८५ ॥
यौतुकं, स्त्री, यौतकम् । विवाहकाले इत्यर्थोक्तं
घनम् । उपचारात् अतः प्राधान्यादिसंस्कारकाल-
त्वमपि । युतकं योनिस्त्वयः तत्र भवमिति वा
क्यं यौतकम् । युतयोर्बधूवरयोरेदमिति वा
क्यं यौतकम् ॥ यौतकसुकारमध्यमपि ।
यौतकं यौतकश्च तत् । इति वाचस्पतिः ॥ यौत-
कादि तु यद्वयं स दायो हरणश्च तदित्युक्तममर-
टीकायां भरतः ॥३॥ स्त्रिया यौतकघनस्याधि-
कारक्रमो यथा,—
“यत्त दृष्टिमान्नाधिकारार्थं गोतमवचनम् ।
'स्त्रीधनं दृष्टित्यामप्रप्तानामप्रतिष्ठितानाञ्च'
यच्च नारदस्य ।
'मातुर्दृष्टितरोऽभावे दृष्टितृणां तदन्वयः ।'
यच्च कात्यायनस्यापि ।
'दृष्टितृणामभावे तु रिक्त्वं पुच्छेत् तद्वदेत् ।'
यच्च याज्ञवल्क्यस्य ।
'मातुर्दृष्टितरः शेषव्यक्ताभावे ऋतेऽन्वयः ॥'
तानि पूर्वोक्तदेवत्वचनविरोधेन यौतकघन-
मानविषयणि । अतएव महुः । ६ । १३९ ॥
'मातुश्च यौतकं यत् स्यात् कुमारोभाग एव सः ।'
यौतकं परिगणयनत्वम् । यु मिश्रश्च इति धातो-
र्युत इति पदम् । मिश्रता च स्त्रीपुंसयोरेकशरी-
रता तच्च विवाहाद्भवति । अस्मिभिरस्थोनि
मोक्षेर्मांसानि तच्चा त्वचमिति श्रुतेः । अतो
विवाहकालत्वं यौतकम् । ततश्च परिगणयन-
त्वं स्त्रीधनं दृष्टितरेव न प्रमाणम् । तत्रैव